

عنوان مقاله:

خداشناسی و آخرت شناسی عرفانی از منظر آیت الله شاه آبادی (ره)

محل انتشار:

فصلنامه عرفان اسلامی، دوره 17، شماره 65 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

سید نادر محمدزاده - استادیار گروه ادیان و عرفان، واحد زنجان، دانشگاه آزاد اسلامی، زنجان، ایران. nmohammadzadeh35@yahoo.com

خلاصه مقاله:

در دیدگاه‌های آیت الله شاه‌آبادی (ره) دید عرفانی بر نگاه فقهی، کلامی غلبه دارد. مبنای همه اندیشه‌های او از آموزه فطرت گرفته شده است. خداوند عاشق خود و کمالش و عالم، تابش و محضر خداست. خودنمایی و اظهار کمال انگیزه افعالش است. حق دو ظهور علمی و فعلی دارد که موجب ظهور عوالم گوناگون در قوس نزولی می‌شود و آنها در طول هم‌اند. غایت و هدف فعل حق خود اوست. از دید ایشان به حکم فطرت انسان، عالم دیگری وجود دارد که در آن راحتی کامل و حیات جاودانی است. مرگ انتقال از نشئه دنیوی به حیات برزخی و اخروی است. برزخ ویژگی‌های عالم ماده و عوالم بالاتر را با هم دارد و انسان صورت ملکوتی اعمالش را در آخرت می‌یابد. در پایان این نتیجه حاصل می‌شود ایشان با آموزه محوری خود؛ یعنی فطرت علاوه بر نگاه عرفانی در باب خدا و آخرت، شبهات بسیاری را در مورد مساله شرور، شیطان، جسم انگاری خدا و رجعت و... پاسخ می‌دهد.

کلمات کلیدی:

فطرت، خدا، آخرت، عرفان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1311336>

